

GG 1994 - Les 19 - Beschouwing van de groep

15 november 1994

We zullen eerst beginnen met het beantwoorden van uw vragen.

- **Ten opzichte van de leringen is er nog maar weinig van terecht gebracht. Wilt u belichten waar de fout ligt ?**

Laten we de dingen eerst samenvatten. U kunt geen scheiding maken tussen geestelijke en stoffelijke zaken, geest en stof zijn in een mens verenigd, u kunt niet geestelijk de ene kant uitgaan en stoffelijk de andere kant. Dat houdt in dat, wanneer u een meditatieve eenheid vormt, het niet voldoende is om te mediteren, het moet ook worden omgezet in stoffelijke activiteiten.

Het betekent verder dat de kennis die u is gegeven - dat is in alle gevallen primaire kennis geweest - waardoor u in staat zou zijn om zelf verder te gaan, dat u daar en materieel en geestelijk mee werkt. Denken, ik werk met magie en ik ga nu eens een spreukje opzeggen, is natuurlijk heel erg gezellig en aardig, maar het haalt alleen heel weinig uit. Pas wanneer het geheel, stof en geest, versmolten is, kan u magisch werken. Wanneer u wilt genezen, dan is het niet genoeg om te zeggen: "Geest help mij even", u weet niet eens of die geest op dat ogenblik aanwezig is, nietwaar. Neen, u moet u instellen met geheel uw wezen op genezing tot u voelt dat zij mogelijk is, op dat ogenblik kunt u inderdaad genezen en kunt u dingen doen die, in de ogen van anderen, misschien wonderbaarlijk zijn.

Wanneer u zegt: "Wij zijn een eenheid", dan kan die eenheid niet alleen geestelijk zijn, maar ook materieel. Het houdt in dat men elkaar steunt zo ver dat mogelijk is, in stoffelijk opzicht en in geestelijk opzicht, dat men de problemen van de anderen als een deel van eigen problemen beschouwt en omgekeerd, dat men bereid is om zijn eigen problemen met anderen te delen.

U bent een eenheid, een groep die althans eenheid wil kennen en beleven, maar dan kunt u die eenheid niet terug brengen tot bepaalde artikelen of tot bepaalde personen of tot bepaalde tijdseenheden. Een eenheid is een eenheid, uw lichaam is een eenheid, want als morgen het hart zegt: nu ga ik even op vakantie, dan kan de hele rest begraven worden, dan kunt u bij ons klagen over het gebrek aan eenheid dat er in uw lichaam heeft geheerst. Realiseer u dit eens even. Een eenheid kan niet beperkt zijn, zij moet volledig zijn.

Dan hebben we daarbij aspecten als: wie heeft de leiding? In een eenheid is geen leiding, in een eenheid neemt ieder een bepaalde functie op zich en vervult die ten aanzien van het geheel, ten aanzien van alle anderen dus. Wanneer u zegt: "Ja, maar wij willen het toch wel wat prettiger en gezelliger hebben op aarde", dan kan ik met u meevoelen, ik heb ook op aarde geleefd, maar realiseert u zich dat nu even heel goed, u kunt niet geestelijk het één zijn en materieel het andere.

U kunt ook, zeker als een groep als deze, u niet voortdurend afhankelijk verklaren van anderen die u wel of niet kent in de geest, u moet op aarde functioneren, stof en geest. Wanneer dat gebeurt, dan hebt u niet alleen de stoffelijke wereld, dan hebt u ook de geestelijke wereld gebonden aan uw

eenheid, . dat uw uitstraling op elk geestelijk niveau plaats zal vinden, waar ook maar één der uwen toegang heeft. Het wil ook zeggen dat het antwoord in geestelijke energieën of andere zaken altijd aan het geheel gegeven kan worden, niet aan één der delen.

Misschien dat u daarmee begrijpt wat eigenlijk de ellende is in deze wereld van nu. Men denkt steeds 'och, wij regelen dat wel even', maar u kunt niet iets even regelen en dan weer terug gaan naar de oude traditie. U kunt niet zeggen 'wij doen deze keer eens iets bijzonders', en dan de rest van de tijd doen we het niet. Het begrip eenheid en evenwicht is een van de meest belangrijke. Er wordt trouwens op vele vlakken en niveaus op het ogenblik gewerkt om de mensen dit besef te geven. Het gaat er niet om wat iets kost of wat iets oplevert, het gaat erom hoe iets als deel van een geheel zijn betekenis heeft. Wanneer uw industrieën dat gaan begrijpen, wanneer uw politici dat gaan begrijpen, uw gewone mens-organen, dan het is het mogelijk dat er weer recht en rechtvaardigheid ontstaat, dan is het mogelijk dat er weer eerlijke belangstelling van mens tot mens ontstaat, niet slechts in een kleine groep of gemeenschap, maar in het geheel van de mensheid. Wanneer dit niet gebeurt, dan kunt u zeggen: "De wereld heeft op het ogenblik een soort oedeem", overal hebben zich bepaalde minder stabiele elementen verzamelt in één gedeelte en dat is, op dit ogenblik, de uitstervende oorlog en de beginnende ondergang van het mens-zijn in het commerciële denken.

U heeft mij gevraagd of ik dan eens even wou zeggen hoe het hier nu eigenlijk met de groep er voor staat. In de eerste plaats bent u onderling nogal eens verdeeld, dat is misschien mogelijk wanneer u dat eerlijk bent en eerlijk streeft naar een overeenkomst en begrip voor de andere partij, maar als u uitgaat van uw eigen gelijk, dan kunt u het beter helemaal vergeten.

In uw groep wordt vaak een scheiding gemaakt tussen zuiver materiële zaken, zaken zijn zaken, nietwaar, en geestelijk is geestelijk. Neen! Als geestelijk niet bij zaken betrokken is, dan zullen de zaken mislukken en het geestelijke loopt schade. Ook die ervaring zult u misschien moeten opdoen, maar dat is uw eigen zaak.

U zult zeggen: "Wat moeten wij dan wel doen?" Begin eerst eens zelf datgene wat belangrijk is voor deze groep, genezend werk ed., uit te dragen, niet met reclame, maar met de inzet van uw gehele persoonlijkheid en denkbeeld, daar genezende waar genezing op andere wijze zeer moeilijk of zelfs misschien onmogelijk is. Richt u erop anderen de gevoelsinhoud te geven die ze nodig hebben, want de gevoelens van de mens worden in deze tijd voortdurend verkracht en vermoord. Gevoel betekent de basis van tenminste vijftig, en waarschijnlijk meer, procent van uw levensproces, niet alleen voor u, voor alle mensen. U kunt gevoelens niet negeren en dan moet u niet zeggen: "Ja, ik heb wel gevoelens, maar ik zal wel even afwachten, misschien komt er iets." U moet zeggen: "Ik heb mijn gevoelens, hoe kan ik deze op de meest juiste wijze tot uiting brengen?" En wanneer een ander in moeilijkheden zit, dan moet u niet alleen kijken wat is de materiële oorzaak of is er een ziekte, of wat anders, dan vraagt u zich ook af wat is er in deze mens onevenwichtig, en dan probeert u dat evenwicht te herstellen, door iets van uw eigen kracht en gelijkmatigheid aan de ander over te dragen. Daarvan is, zo nu en dan, nog niet al te veel te merken.

Dan moet u ook nog onthouden, als u als groep een eenheid bent, dan zal alles wat u bent, doet, zegt, voelt, op het geheel van de groep inwerken. Wanneer u in u zelf verdeeld bent, dan zult u deze

verdeeldheid overdragen aan de groep. Zoek daarom eerst eenheid en evenwicht, weet voor uzelf wat u innerlijk voelt, wat u innerlijk kunt, wat u innerlijk bent en dan zijn er veel regels - u hebt er van verschillende groepen gekregen - die u daarbij kunnen helpen, maar wanneer u niets doet, gebeurt er niets. Misschien niet prettig om te horen, maar wel waar.

Als ik na al die leringen en al die lessen de groep zie, dan zie ik wel degelijk resultaten, dan zie ik wel degelijk dat er een basis is van waaruit krachten werkzaam kunnen zijn en, wat dat betreft, ook vaak zijn, maar dan zie ik gelijktijdig dat het gebrek aan werkelijk begrip voor de eenheid stof-geest, het werkelijk begrip voor de gevoelseenheid die ook in de groep moet bestaan, de resultaten aanmerkelijk minder maakt dan mogelijk zou zijn.

Besef ook dat u, door uw eigen instelling, uw eigen geestelijk vermogen, . de sfeer, zoals men dat pleegt te noemen, het niveau waarop u geestelijke contacten kunt leggen, aanmerkelijk vermindert. Wat u nodig hebt zijn de hoogste contacten, zeker in deze tijd. Het is helemaal niet zo moeilijk om allerhande rampen te gaan voorspellen, er komen er voldoende op u af, hier ter plaatse zal het waarschijnlijk niet zo ernstig worden, maar toch. Maar die rampen kunt u niet afweren, tenzij u die eenheid bent, dan kunt u zeer veel wijzigen, wijzigen ten voordele van de groep, wijzigen ten voordele van het geheel van de groep. Er zijn op het ogenblik krachten losgelaten op deze wereld die, nu strijd en oorlogsgeweld alleen nog plaatselijk zijn toegelaten, in feite moeten grijpen naar andere middelen en deze middelen zou u waarschijnlijk omschrijven als een toenemende misdadigheid op commercieel niveau. Ik zeg niet dat deze bestaat, ik zeg alleen: u zou het zo noemen.

Mensen die zichzelf en de wereld misleiden, gaan uit van getallen in plaats dat ze uitgaan van mensen. Mensen die misschien eerlijk proberen om anderen te helpen, helpen hen via statistieken die niets betekenen, omdat ze uiteindelijk alleen de becijferde leugens zijn omtrent hun werkelijkheid. Dat moet veranderen, wil deze wereld in staat zijn een volgende honderd jaar in te gaan in een geest van samenwerking, een geest van gezamenlijk presteren, maar ook in een geest van werkelijke medemenselijkheid of naastenliefde, als u dat liever hoort.

Wanneer zelfs de vertegenwoordigers van Christus op aarde, althans zo noemen zij zich zelf, en de vertegenwoordigers van Allah op aarde, alleen maar verzot zijn op macht, geld, invloed, dan wordt de duivel uw God, dan wordt de ondergang uw hemel, uw bereiking. Wilt u dat werkelijk? In een groep als deze dient u goed te overwegen wie en wat u bent, wat u wezenlijk kunt, wat u geestelijk, innerlijk beleeft, wat uw gevoelens zijn, en dan mag het leven op aarde voor u rustig een tijd lang een feest zijn, helemaal geen bezwaar, maar het feest moet niet het doel zijn, maar alleen de uiting, het verschijnsel van een beleving van gemeenschap, van eenheid, van werkelijkheid.

Misschien denkt u dat het gemakkelijk is deze dingen allemaal te zeggen, ik ben immers dood, ik heb er geen last van, nietwaar, daar heeft u in zekere zin gelijk in, alleen, ik moet die ellende aanzien, maar ik weet wat er gaande is, ik weet welke krachten op het ogenblik op aarde bezig zijn om, zij het misschien op het laatste ogenblik - want de jaren tellen verder - de mens te bewegen samen te werken, niet meer te denken in commerciële termen, of justitionele termen, maar gewoon te denken in menselijke termen.

Wetenschap is goed zolang zij zich bewust blijft van haar beperkingen, logica is goed zolang zij het

middel is waardoor men vorm geeft aan een innerlijke wereld, maar logica die los staat van alle dingen, is in feite alleen de zelfvernietigingsdrang van iemand die te dwaas is om de afgrond te zien die vlak voor zijn voeten gaapt.

Wetenschap. Wetenschap is zoeken naar iets voor de mens, niet voor de ontdekking, niet voor de roem van de wetenschapper; dat wordt al te vaak vergeten. De wetenschap heeft u het atoom gegeven, ja, in welke vorm? De atoombom. De wetenschap geeft u het middel om uw eigen denkprocessen en ambtelijke processen oneindig te versnellen: de computer! Maar wat heeft ze vergeten erbij te geven? Het verantwoordelijkheidsgevoel, waarbij de computer middel wordt . beslissende factor. Dit zijn dingen die kunt u waarschijnlijk aannemen en nagaan, u zult er niet bij betrokken zijn.

Maar breng dat nu eens terug naar uw eigen problemen en vraag u af wat u in de plaats stelt van de werkelijkheid, welke droombeelden u hanteert om te ontkomen aan een innerlijke waarheid die u niet helemaal schijnt te bevallen, of die misschien stoffelijk te veel consequenties zou hebben. En vraag u dan af wat een groep als deze is. Ze is het begin, geestelijk bevestigd en versterkt zeker, maar het begin en niet méér van een harmonische, om niet te zeggen Goddelijk Lichtende invloed die over de wereld moet uitgaan. Er zijn vele van deze punten. Maar wanneer u verdeeld blijft onderling en tegen uzelf, hoe kan dan het Goddelijk Licht van hieruit werkelijk en volledig schijnen? Ik zou het niet weten!

U heeft mij gevraagd punten van overweging te geven, ik heb ze u gegeven, en denk nu niet dat ik van u vraag dat u plotseling uw eigen leven helemaal verandert, dat het een kloosterleventje wordt of iets dergelijks. Ik vraag alleen dat u de innerlijke waarheid zoekt en dat u deze materieel een volledige uitdrukking verschaft, en dan niet op één maar op alle terreinen waarop u materieel actief bent, waarop u materieel invloed hebt, etc.

Nu denk ik, na deze peroratie, dat bij sommigen van u toch wel de behoefte zal bestaan om een vraag te stellen of een opmerking te maken.

- **Broeder, zijn er dan geen inspanningen gebeurd van de leden van de groep de laatste tijd, om dat eenheidsbesef in de groep te bevorderen en om vorderingen te maken ook in het geestelijk bewustzijn ?**

Ongetwijfeld, dat wordt ook niet ontkend, maar mag ik u daarbij ook wijzen op het feit dat die pogingen vaak gedaan werden met een minachting of een niet-achten van een aantal andere leden van de groep, waarbij dus in feite een deel van de groep zich stelt tegenover een ander deel van de groep en dit had niet mogen gebeuren.

Ik hoop dat u mij dat niet kwalijk neemt. Ik erken dat er veel is gedaan, de groep heeft, zij het beperkt, toch veel bereikt, de groep is een ankerpunt voor geestelijke krachten, inderdaad, maar, wanneer u mij vraagt om daar nu eens wat over te zeggen, dan mag ik toch ook wel zeggen dat de groep hier en daar tekort schiet, want u bent zich van die dingen waarschijnlijk niet of niet voldoende bewust, vandaar mijn formulering.

- **Broeder, die problemen, die onenigheid, die komt dikwijls voort uit karakteriële verschillen of materiële verschillen. Opgelost kunnen die niet worden. Hoe moeten die dan beschouwd worden, hoe moet daarmee omgegaan worden ?**

Als iedereen een beetje water in de wijn doet, drinkt u uiteindelijk zuiver water. . karaktereigenschappen, natuurlijk, die zijn er, maar wanneer de karaktereigenschappen niet negatief, maar positief worden gebruikt, kunnen ze voor anderen een steun zijn. Instellingen, natuurlijk, die kunnen verschillen, maar wanneer men een gezamenlijk doel heeft, dan komt men op deze wijze tot een soort taakverdeling. Wanneer u zegt: "Er is een verschil in middelen", dan zeg ik: "Nou ja, dat is dan heel dwaas, want dat behoort en behoeft binnen de groep niet te bestaan, de groep is een eenheid."

De samenwerking is afhankelijk van de manier waarop u samenwerkt, niemand moet genormd worden, aangepast aan één bepaald mensbeeld, want dat bestaat niet, maar ieder van u moet als mens en medemens komen tot een werkelijke en volledige aanvaarding van alle andere leden van de groep, ongeacht eventuele verschillen die buiten de groep schijnen te bestaan, maar die in de groep . opgelost en weggenomen zijn. Dan krijgt u, ieder naar zijn vermogen, ieder naar zijn krachten, ieder vanuit zijn eigen kwaliteiten, en dat is dan niet iedereen naar zijn vermogen van: o, ik zal wel eens even kijken of het mij past, maar, ik zal kijken of ik kan en waar ik niet kan, zal ik het de anderen zeggen opdat zij mij ter hulp kunnen schieten, zodat wij tezamen wel kunnen bereiken.

Ik hoop dat dit een voldoende antwoord is.

- **Ik denk dat wij te veel bezig zijn om die anderen te beoordelen.**

Waarom zou u de anderen beoordelen, u moet ze niet beoordelen of zelfs veroordelen, u moet gewoon met hen samenwerken, en die samenwerking is gebaseerd op de meest positieve waarden die u in de ander vindt, en de meest positieve waarden die in u schuilen. Het is een beetje vaag, ik geef het toe, maar wat is een positieve waarde? Een positieve waarde is al datgene wat een bevestiging is van uw innerlijke wereld, uw gevoelswereld en uw stoffelijke mogelijkheid. Ik dacht dat dat duidelijk was.

- **Wij irriteren ons meer aan de negatieve kanten van de anderen.**

Ja, dat is typisch menselijk en zeker in deze tijd het meest dodelijke wat er bestaat, want ik heb een klein beetje zitten woeden tegen commercialisering, maar weet u dat negativisme er onvermijdelijk uit voortvloeit, dat isolement daar onvermijdelijk uit voortvloeit. U bent geen mens meer, u bent een factor. Hier moet u dat oplossen en dat kunt u nooit wanneer u van de negatieve kanten uitgaat, hoe vervelend die misschien ook mogen zijn, hoezeer u zich daaraan zou kunnen ergeren. Vraag u af: is er een manier om samen te werken, is er een manier om geestelijk en materieel iets tot stand te brengen? Wanneer u zich deze vraag stelt, zal het negativisme afnemen, en dan zult u zich misschien nog wel eens ergeren, want iedere mens ergert zich regelmatig, maar die ergernis zal dan niet meer dominant zijn, ze zal niet alles gaan beheersen en wanneer er een ergernis is en u bent een eenheid in de groep, dan kunt u toch zeggen wat u ergert en dan kan de ander u misschien duidelijk maken waarom en hoe of, misschien ook zeggen: "Ja, ik heb een fout gemaakt, ik zal

proberen het te verbeteren”, dan bent u positief bezig.

We moeten positief zijn en niet sero ervoor, want dan komen we op een verdacht terrein terecht, we moeten positief zijn, positief betekent dat we niet proberen het onkruid uit te roeien, maar het graan zo snel te zaaien dat het in zijn groei het onkruid kan verstikken. Misschien kunt u het beeld volgen. Dat betekent nadruk op het goede, steeds werkend met het goede en laat al dat andere dan maar eens een beetje rusten, het gaat er niet om of dit of dat anders of beter had kunnen zijn vanuit uw standpunt, het gaat erom wat in het geheel de samenwerking, de kracht, de wezenlijkheid is. En de wezenlijkheid behoort in deze groep te zijn, de harmonie van stof en geest, de innerlijke lichtende samenwerking, uitgedrukt op elk niveau van geestelijk zijn tot stoffelijk bestaan, van emotioneel denken tot vormgeving in de vorm van logica die voor communicatie met uw wereld nu eenmaal noodzakelijk is.

U neemt me niet kwalijk dat ik dat misschien een beetje hard zeg, maar als er iets is waaraan ik mij zou kunnen ergeren, indien ik het mijzelf toe zou staan, dan is het juist wel dit afkraken van dingen, mensen en figuren. Natuurlijk, iedereen en alles heeft fouten, maar wat zijn de goede kanten, wat kan daarmee bereikt worden? Het is niet, we moeten goed zijn voor de armen of laat ons eerbiedig zijn wegens de rijken of laten we ze arm maken, dat laatste is natuurlijk voor een gouvernement altijd zeer aantrekkelijk, maar gewoon: wat is het goede, hoe kunnen wij dit goede versterken, zodat het negatieve steeds minder invloed krijgt? In uw gehele wereld is dit erg, wanneer de mensheid op dit ogenblik zichzelf realiseert in hoe grote mate men voortdurend fouten blijft maken, alleen omdat de belangrijkheid van personen, de belangen van industrieën, of misschien zelfs de internationale relaties daarbij een rol spelen, dan zou men misschien het een en ander kunnen doen om uw wereld weer wat gezonder te maken, dan zou men misschien eindelijk eens afstand nemen van prestige-overwegingen en daarvoor in de plaats praktische overwegingen stellen.

Een praktische overweging is ook: hij die leeft, dient te werken, hij die werkt, dient in de gemeenschap geëerd te worden, ongeacht het soort van werk dat hij verricht. Wie iets schaadt, ook wanneer het schijnbaar een kleine omgeving is, schaadt de wereld, iemand die de wereld schaadt, is in dat opzicht een misdadiger en kan door de gemeenschap niet aanvaard worden voor hij terugkeert op zijn wegen. Dat is geen negativisme, dat is positivisme.

Wanneer u zich dat allemaal realiseert, mijn vrienden, u realiseert wat er allemaal gaande is, in de natuur en in de mensheid, dan zou u misschien met mij mee kunnen voelen, maar ik wil u niet verontrusten, ik wil u niet overtuigen dat er zoveel negatiefs is, dat weet u zelf wel. Ik wil u alleen duidelijk maken waarom wij positief moeten zijn, waarom wij de goede dingen voortdurend moeten steunen en versterken, in onszelf en rond onszelf, waarom wij begrippen als samenhang en eenheid in de groep moeten opbouwen, opdat zij in deze wereld, langzaam maar zeker, verder om zich heen kunnen grijpen.

De groep heeft in de omgeving al een en andere invloed uitgeoefend, geloof me, er zijn goede dingen uit voortgekomen, maar het is niet genoeg. Er moet meer gebeuren. De tijd is kort, u hebt van nu af gerekend, ongeveer twee jaren en daarna beginnen de noden hier en daar behoorlijk te nijpen, dan moet u een antwoord hebben. En dat antwoord ligt niet in de wetenschap, dat ligt niet in de politiek en de economie, dat ligt in het mens-zijn, het vermogen als mens een eenheid te zijn,

zonder enige scheiding tussen wat ik geloof en wat ik ben. Een eenheid! En het is kort dag en er moeten er heel wat komen, willen verdere ontwikkelingen kunnen worden afgeremd en omgebogen. Het jaar van samenwerking komt dichterbij, zal dat een bedrieglijke samenwerking moeten worden, een schijnvertoon op bureaucratische basis, door duurbetaalde babbelaars verkondigd, of zal die eenheid een hechte samenwerking zijn, een aanvaarding, ook tussen volkeren, met respect voor de verschillende karakters, met respect voor de verschillende gebruiken en de verschillende fouten, maar zoekende naar het goede in elk, opdat door het goede te verenigen langzaam maar zeker de fouten kunnen verdwijnen. En dat kan alleen vanuit kleine groepen als deze, uit eenlingen.

Het is nu eenmaal zo dat de 'leiders' van deze wereld alleen zelfmisleiders zijn, het is de basis, het volk, als u wilt, het gepeupel, als u dat prefereert, dat in zich veranderend, waarmaakt wat geen tienduizend wetten ooit kunnen bereiken, nl. menselijke samenleving, menselijke warmte, een menselijk lichtend gevoel, waarbij de naam van het geloof niet meer speelt, maar het gevoel van de aanwezigheid van God, in en rond u. Als u dat kunt bereiken, dan hebt u wat bereikt, maar het is zo kort dag..... het is zo kort dag.....

Vandaar mijn uitbarsting van deze avond. Ik had uw vragen beleefd en vriendelijk willen beantwoorden, u wilde iets anders, u hebt het gekregen - misschien wat verbeterd - en dan moet u maar denken, dat is dan mijn karakter. Maar daarachter zit de wil tot het goede, daarachter zit de wil, het gevoel, dat u een eenheid kunt zijn, kunt worden die niet meer oordeelt en veroordeelt, maar die is, die handelt, die geestelijk bestaat en die zo, langzaam maar zeker, een steeds grotere wereld kan bereiken.

Ik denk dat u het kunt, ik denk dat u het kunt, maar dan moet u het ook willen en dat zal hier en daar een offertje vragen, natuurlijk, het zal hier en daar een zelfbeheersing vragen, natuurlijk, maar het is wel DE weg, die u zult moeten gaan, wanneer het bestaan van deze groep een beetje meer moet zijn dan, zo nu en dan, een zich openend doorgeefluik voor enkele vage geestelijke krachten en een heel klein beetje gouden licht.

U kunt het. Wilt u het? Dat is uw zaak!

Ik ben het niet eens met Paulus die sprak 'dwing hen om in te gaan', dat hoef ik trouwens niet te doen, de omstandigheden zullen het uiteindelijk doen, maar dan is het te laat, want u kunt zich niet onttrekken aan de omwenteling op deze wereld, u kunt zich niet terugtrekken in de veiligheid van de oude traditie. U denkt het misschien nog, maar dat is met een jaar voorbij.

U hebt de mogelijkheid gekregen, u hebt, elk op eigen wijze, aanwijzingen gekregen, de ene heeft wat geleerd over planten, de andere wat over magie, een derde misschien over weer iets anders. Voeg uw gaven samen, uw kennis samen en laat uw gevoelswereld altijd mee betrekking hebben op het geheel. Wanneer uw gevoelswereld op het geheel betrekking krijgt, altijd weer, en zoekt naar het goede, naar het sterke, de mogelijkheid om iets te zijn, iets te doen, dan zult u, mijn vrienden, heel wat bereikt hebben.

Nogmaals, als u opmerkingen of vragen hebt, kunt u ze nu nog stellen.

Als ik u goed begrijp, Broeder, zou het interessant zijn dat onze contacten iets frequenter waren misschien, dat we onderling meer van gedachten wisselen over de individuele manier van werken? En als er daar een probleem is, om raad vragen bij de andere leden?

Ik denk dat dit iets is wat u gezamenlijk moet bespreken en besluiten. Komt daarbij, hoe denken ze er over, wat is de manier waarop, dat zult u samen eens moeten worden. De geest kan u geen wetten voorschrijven, dat doet alleen de kosmos en het verloop van de gebeurtenissen. Maar u hebt gelijk, wanneer u leert uw contacten aan te passen aan de mogelijkheden en gevoelde noodzaken van de groep, dan zult u, waarschijnlijk, daardoor een meer positieve benadering van de groep, van de leden daarvan en uiteindelijk van uzelf kunnen waarmaken.

Ik geloof, vrienden, dat hiermee de van mij verwachte bijdrage, misschien hier en daar wel wat onverwacht, zijn einde nadert, en mag ik dat dan doen met een heel eenvoudige, zeg maar, geloofsbelijdenis, o, niet voor u, voor mij!

Ik geloof dat God ons de Lichtende Krachten heeft gegeven,

voortvloeiend uit zijn Wezen,

opdat wij leren te leven in en met het Licht,

Ik geloof dat Hij anderen heeft uitgezonden,

zoals de Christus, Draggers van Zijn Licht,

opdat de mensheid bewust worde gemaakt van het Licht,

En ik geloof dat de Krachten,

de Werkelijkheid van de Goddelijke Aanvaarding en de Liefde,

ons voortdurend vergezellen, wanneer we daar voor openstaan,

en daarom zeg ik:

Ik geloof in een God die Liefde is,

Ik geloof in de uitingen van die God,

die ons bewust maken van de Liefde,

Ik geloof in de Krachten, die aarde en geest samenvoegen,

die geest en aarde tot eenheid maken,

opdat, ook op stoffelijk niveau,

de Goddelijke Liefde manifest moge worden,

■

Ik geloof dat God u leidt,
dat aan de basis van uw gevoelens,
de Krachten Gods staan.

Moge uw weg door dit Licht u voeren tot de erkenning
van de Machten van het Licht,
en zo de vrede, die uiteindelijk zal heersen.

Dit geloof ik.

Uit dit geloven en beleven, dat diep in mijn innerlijk een weten is, heb ik u deze avond voorgelegd wat voor mij belangrijk was. Of het voor u belangrijk is, moet u zelf beslissen. Maar onthoudt u wel één ding, wat ik u heb gezegd is waarheid, zo volledig mogelijk uitgedrukt als dat in menselijke taal mogelijk is.

Moge het u gegeven zijn bewust uw weg te kiezen en deze dan ook wezenlijk te gaan.

← vorige tekst	overzicht	volgende tekst →
--------------------------------	---------------------------	----------------------------------